

Laboratoria Dr. C. JANSSEN

Eupharma

Turnhout

STUDIO'S

WEGELS FRANKRIJKLEI 98
ANTWERPEN

ons LAND

Het meest gekende weekblad in Vlaanderen... !

... met veruit de grootste gecontroleerde oplage !

... en de best gekende ongevallenverzekering voor het gezin !

VERZAMELAARS... kent U onze prachtige meerkleurige prentendienst « **GLOBERAMA** », alleen verkrijgbaar als lezer van « **Ons Land** » ?

« **ORBIS** » n.v., Directeur Karel GOYVAERTS :
Frankrijklei 86 — Park Building - Antwerpen. Tel. (03) 31.07.53.

Mededelingsblad van het

A.V.O.H.V.

Inhoud

De terminologie, wapen der 20^e eeuw
Een Vlaams toerist

10 december 1948
Sociale Stratificatie der Vlaamse Studenten
Over weerstand gesproken

J. Heinz

Het A.V.O.H.V. en de repressie
Het Nederlands in Duitsland

Redactie

De Nederlandse Cultuur in Europa
Ant. K.J. Verleye

Bibliografie

Personalia

Publikaties van het A.V.O.H.V.

3e Jaargang november 1958
Nummer 11

**ZUIGELINGEN-EN DIEETVOEDING
VAN EIGEN BODEM
HOOGSTE KWALITEIT**

gracilac

volle gezuurde melk
voor zuigelingen

premalac

half-afgeroomde
gezuurde melk
voor zuigelingen

Diédex

voedingsuiker

annalac

zoutloze half-vette melk

desal

zoutloze melk voor
toekomstige moeders

plenolac

volle melk

**DIADAL N.V. NOSTA
OPWIJK**

MEEST MODERNE EN WETENSCHAPPELIJKE DIEETVOEDING

J. Piet

MEDEDELINGSBLAD

VAN HET

ALGEMEEN

VLAAMS OUD-HOOGSTUDENTEN VERBOND

REDAKTIE : Mr. J. Heinz, Violierstraat, 4, Antwerpen.

BEHEER : Sekretariaat van het A.V.O.H.V., Nieuwbrug, 21, Brussel (P.R. nr 42.92.38).

PUBLICITEIT : N.V. Publicarto, Wetstraat, 208, Brussel (tel. 02.339630).

De terminologie, wapen der 20^e eeuw

Wat is de 20^e eeuw? Het antwoord op die vraag wordt nogal voorbarig gegeven. De 20^e eeuw, zegt men, is de eeuw van de techniek. En deze laatste — zo gaat het voort — wordt voor het mensdom een gevaar. Is dat wel onvoorwaardelijk juist? Ik geloof dat men met (doop)namen moet oppassen, ook hier. Want, zoals de namen van straten en pleinen worden omgedoopt, na elke oorlog, volgens de wisselvalligheden der vijandschappen, zo zal de bijnaam die wij aan onze eeuw koppelen, wellicht door onze nazaten worden herzien. Hetzelfde geldt voor de gevaren van de techniek. Onze voorzaten, toen zij daar stonden met hun ontdekking van het vuur, beleefden ook (in voorhistorische optiek) de doorbraak van de techniek met alle gevaren vandien... Nog duizende jaren zijn er verlopen, waartussen heel wat is gebeurd. Desniettegenstaande, groeide het mensenras op vandaag tot ca. 2 miljard 750 miljoen eenheden. Deze cijfers zullen over 75 jaren verdubbeld zijn, volgens de geleerden. Het is misschien een troost te weten dat zij zich soms vergissen. Maar zouden wij ons zo erg vergissen, wanneer we deze eeuw, reeds nu, gaan noemen: de eeuw van de terminologie?

* * *

Wij leven in een tijd van ideologische krachten, waar de grootmachten de wereldopinie overdonderen met hun terminologie. De ultima ratio van de strijd is het gevaarlijk woord waarmee men de tegenstander de genadeslag toebrengt. — « Kollaborateur, saboteur, zwarte, witte, rode, verrader! ». — « Wij verdigen, zeggen de enen, het internationaal proletariaat tegen kapitalisme en imperialisme enerzijds, en tegen deviationisme of revisionisme anderzijds. Wat dit alles betekent, is onze zaak; voldoende moet voor u zijn, dat wij altijd gelijk hebben, en gij de rechte lijn zult volgen ». — Neen, verklaren de anderen, wij zijn het die de vrijheid verkondigen, wij vechten voor de rechten van de mens tegen elke diktatuur, wij willen een wereld van welvaart door democratie... — Daarmee weet U het. Of geraakt U niet wijs uit al die woordenstrategie? Het is alsof dezelfde klanken nooit dezelfde begrippen dekken. Wie zal ons zeggen hoe men een zuivere kommunist kan zijn, of blijven? Hoe komt het dat naargelang het jaartal, de breedtegraad of de (tijdelijke) partijlijn, eenzelfde meeneer een wijs staatsman is of een vuig fascist, hetzelfde regime als diktatuur wordt gebrandmerkt of als modelstaat geroemd? Er is daar bv. de titel van weerstander: wat denken de Europese „illegalen” 1940-45, van de Afrikaanse en Aziatische „weerstanders” 1945-58? Wat is het verschil tussen een terro-

rist en een verzetsheld, wat is racisme, wat is koëksistentie hier of over de grens ? Zo kan men een poosje voortgaan om tot de konklusie te komen dat men el- kander NIET kan verstaan — ook in dezelfde taal en met dezelfde woorden — zolang men machteloos staat tegen een terminologie met valse bodem of dubbel gebruik. Daarom is het nodig eerst af te rekenen met de hypokrisie der woor- den en formules, om dan resoluut partij te kiezen voor *de mens tout court*.

* * *

De Vlaamse mens was in België steeds de dupe van de... terminologie der tegenliggers, op zijn moeizame weg naar volwaardige ontplooiing. De hogere geestelijke waarden, de eenheid des vaderlands, de sociale ontvoogding, de partij, de goede verstandhouding onder alle burgers, de economie, zijn eigen welbegrepen belang, dat alles en nog meer werd in feite zoniet in rechte hem voor de voeten geworpen. De goedgezak begreep niet altijd deze dialektiek van machtsposities, in zijn streven naar de „ universele rechten van de mens ” ook voor hemzelf en de zijnen.

Dat we toch zover zijn gekomen, trots de zwaartekracht der „ gevaarlijke woorden ” waarmee men onze beweging tracht te stuiten, is te danken aan de logika van een onverstoorbare vlaamse aktie. Daarin had de gewone vlaamse mens het grootste aandeel, terwijl vele vooraanstaanden en „ intellektuelen ” roemloos hebben gefaald. Een volk zal nooit vergaan, tenzij vrijwillig of door uitroeiing. De vraag is of wij ons nog laten verschalken, door het simplisme en de dubbelzinnigheid van elke anti-vlaamse terminologie nog voortwoekerend in de pers, nog gehanteerd door zekere „ leiders ” van de openbare en van de private sektor ? Zij mogen ons in elk geval niet langer ophouden langs de baan, want wij moeten vooruit. Hetzelfde geldt voor de moderne slogans van „ gemeenschap, federatie integratie”, in zover zij een andere methode inluiden tot opslorping, assimilatie en ontaarding.

* * *

De terminologie blijkt dus een machtig wapen voor wie ze weet te gebrui- ken. Denk aan de ideologische dynamiek van de kommunistische wereld die honderden miljoen mensen in haar ban houdt. Op kleiner schaal wordt ook in België geschermd met aangepaste terminologie. Beste Vlamingen, laat U niet beetnemen (wat aan alle Belgen ten sterkste werd aangeraden door een eerste minister), maar weer u scherp van woord tot macht.

— Het Vaderland boven alles ! Zeker, leve het Vaderland, maar dat zijn wij, de levende mensen in België, vijfenhalf miljoen Vlamingen onder meer.

— België is een land van vrijheid en democratie ! Bravo, wanneer komt voor de Vlamingen de „ gelijkheid in rechte en in feite ” ?

— Burgerdeugd, verstandhouding tussen alle burgers, eerbied voor de Wet ! Bravissimo, weg dus met het vals patriotisme, gedaan met haat en tweedracht, il faut que les Flamands se sentent aimés. Tussen haakjes : liefde gaat niet op kommando. Wij eisen gewoon ons democratisch — evenredig — rechtmatig aandeel in het staatsbestel, of verkiest ge de formule : ieder meester in eigen huis ? Zeg het ronduit, maar geen boerenbedrog, waarde partner !

Op die basis kan een vruchtbaar gesprek gevoerd worden tussen goede ver- staanders. Voor het overige moeten wij, Vlamingen, de konfrontatie met andere volkeren in Europa en in de wijde wereld niet schuwen, integendeel. Vitaal en zelfbewust als weleer, wensen wij samen met hen, onze 20^e eeuw tot een goed einde te brengen. Wij aanvaarden alle hulpmiddelen van de wonderlijke tech- niek, maar met vast geloof in de absolute primauteit van de mens. Volgens het Evangelie en de Universele verklaring van de mensenrechten.

Een Vlaams toerist.

Indien er een dag is die door alle mensen zonder enig onderscheid, met name van ras, kleur, geslacht, taal, godsdienst, politieke of andere opinie, natio- nale of sociale afkomst, fortuin, geboorte, of elke andere toestand, solidair kan gevierd worden, dan is het elk jaar de tiende december.

Het is de dag van de « Universele Verklaring van de Rechten van de Mens ». Zij werd door de Algemene Vergadering der Verenigde Naties aangenomen, op 10 december 1948. « De Verenigde Naties », dat zijn nu meer dan 80 landen en meer dan twee miljard mensen.

België heeft deze Verklaring officieel aanvaard, en zij prijkt ter inzage van alwie het mocht aanbelangen, in het Belgisch Staatsblad van 31 maart 1949.

Naar onze overtuiging is de Universele Verklaring, tot op heden, de zin- volste daad die, sedert het Handvest der Verenigde Naties in werking trad de 24^e oktober 1945, voor gans het mensdom gesteld werd.

Onder de 30 artikels kan ieder een keuze doen, van onmiddellijke draag- kracht. Wij zouden er een paar aan Uwe overpeinzingen willen onderwerpen.

- Art. 1. — Alle menselijke wezens worden vrij en gelijk in waardigheid en in rechten geboren. Zij zijn begaafd met rede en geweten en moeten elkaar bejegenen met broederlijkheid.
- Art. 2. — Eenieder mag zich beroepen op al de rechten en al de vrijheden die in deze verklaring worden afgekondigd...
- Art. 7. — Allen zijn gelijk voor de wet en hebben zonder onderscheid recht op gelijke wijze door de wet beschermd te worden. Allen hebben recht op een gelijke bescherming tegen elk willekeurig onderscheid dat deze Verklaring zou schenden en tegen elke aanhitsing tot een dergelijk onderscheid.
- Art. 10. — Een ieder heeft in volle gelijkheid, het recht dat zijn zaak billijk en open- lijk worde onderzocht door een onafhankelijke en onpartijdige recht- bank...
- Art. 11. — Een ieder die beschuldigd is van een strafbare daad wordt verondersteld onschuldig te zijn totdat zijn schuld wettelijk werd vastgesteld tijdens een openbaar rechtsgeding, in de loop waarvan hem alle nodige waarborgen voor zijn verdediging verzekerd geworden zijn. Niemand zal worden veroordeeld wegens handelingen of verzuimen die, op het ogenblik dat zij begaan werden, volgens het nationaal of internatio- naal recht, geen strafbare daad uitmaakten. Zo zal er geen zwaardere straf worden opgelegd dan die welke toepasselijk was op het ogenblik van het begaan der strafbare daad.
- Art. 12. — Niemand zal het voorwerp zijn van willekeurige inmengingen in zijn privaat leven, zijn familie, zijn woning of zijn briefwisseling, noch van een aanslag op zijn eer en zijn faam...
- Art. 18. — Een ieder heeft recht op vrijheid van gedachte, van geweten en van godsdienst...
- Art. 19. — Een ieder heeft recht op vrijheid van mening en van uiting van zijn mening, wat het recht insluit niet verontrust te worden omwille van zijn meningen en het recht door om het even welk uitdrukkingsmiddel en zonder inacht- neming van grenzen, inlichtingen en ideeën op te zoeken, te ontvangen en te verspreiden.
- Art. 20. — Eenieder heeft recht op vrijheid van vreedzame vergadering en vereniging...
- Art. 21. — Een ieder heeft recht vrij deel te nemen aan het kultureel leven van de gemeenschap...
- Art. 23. — Een ieder heeft recht op arbeid, op de vrije keuze van zijn arbeid...
- Art. 28. — Een ieder heeft het recht dat, op het sociaal en op het internationaal plan; een zodanige orde heerse, dat de in deze Verklaring uitgedrukte rechten en vrijheden er volle uitwerking kunnen vinden.

Wat zijn wij, Vlamingen, gelukkig te leven in België, land van vrijheid en democratie.

Sociale Stratificatie der Vlaamse Studenten.

Om een juist inzicht te hebben in de situatie van Vlaanderen op het gebied van het Hoger Onderwijs, dienen we zo nauwkeurig te weten, hoe de momentele samenstelling van de Vlaamse studentenbevolking zich voordoet.

Een aantal typerende gegevens werden derhalve verzameld en gedepouilleerd van alle studenten, ingeschreven op de Nederlandse taalrol van elk der instellingen voor Hoger Onderwijs, en wel :

- geslacht
- beroep van vader
- gekozen studierichting
- arrondissement en provincie van herkomst
- sociografische categorie waartoe de gemeente van herkomst behoort (op basis van een samengestelde index waarin verrekend worden : bevolkingsdichtheid, industriële bewerkstelling en landbouwexploitatie.)

Deze gegevens laten toe een aantal inzichten te verwerven en besluiten te formuleren. De klassifikatie volgens het beroep van vader, — ingedeeld in verzamelcategorieën op sociaal-ekonomische basis — geeft ons een getrouw beeld van de deelname van de verscheidene sociale bevolkingsgroepen aan het Hoger Onderwijs en van de tekorten, die op dit gebied bestaan.

De gekozen studierichting, in verband gebracht met de beroepscategorie van herkomst, leidt tot een beter inzicht in één der factoren die voor de studiekeuze bepalend zijn. Ze biedt tevens de mogelijkheid prognosen te maken over de te verwachten verdeling van de studenten over de verschillende studierichtingen bij een voortgezette democratisering van het Hoger Onderwijs.

De geografische herkomst van de studenten, uitgewerkt per arrondissement, laat beter toe voor elke universiteit of hogeschool haar rekruteringsdomein te omlijnen. Voor het totaal van de verwerkte gegevens leidt ze tot een juist inzicht in de achterstand van sommige arrondissementen op het plan van de deelname aan het Hoger Onderwijs. De gegevens over de sociografische categorie van de gemeente van herkomst geven ons een beeld ervan, in welke mate respectievelijk de grote agglomeraties, de steden, de industriële centra, de semi-industriële centra, en tenslotte de agrarische gewesten vertegenwoordigd zijn in de studentenbevolking van het Hoger Onderwijs.

Het geheel biedt aan de verantwoordelijke politieke instanties, aan de heerraden van onze instellingen van Hoger Onderwijs, aan onze kulturele, sociale en ekonomische verenigingen, en tenslotte aan de leiders van de Vlaamse Beweging een grote massa gegevens, welke noodzakelijk zijn om een verantwoorde politiek op het plan van het Hoger Onderwijs te voeren, die de werkelijke belangen van het Vlaamse volk dient.

N.v.d.Red. : Het is de verdienste der V.V.S. deze voorbereidende studie tot een goed einde te hebben gebracht. Op maandag 22 december 1958, te 15 uur zal een omstandig rapport tijdens een akademische zitting in de Beneluxzaal van de Kongrespaleizen te Brussel, worden aangeboden. Wij zullen er dankbaar gebruik van maken voor ons onderzoek en onze aktie ter zake van het vraagstuk ener nieuwe Vlaamse Universiteit te Antwerpen.

Over weerstand gesproken.

De « Weerstand » of het « Verzet » is een begrip geworden, uit de oorlogsfeiten geboren, met een gemengde gevoels-inhoud en historische nawerking.

Wij achten ons onbevoegd om er een waarde-oordeel over te vellen, dat thans voorbarig lijkt, zoniet vermetel, maar durven hier zeggen dat het verkeerdt is dit modern maatschappelijk verschijnsel te bekijken met een oude bril. Dusdoende handelt men als kamerstrategen die de toekomstige oorlog reeds aan 't voeren zijn, maar met de wapens van gisteren. Laten we genoeg nemen met de vaststelling dat de klassieke internationale (rechts-) normen lang zijn voorbijgestreefd door de harde werkelijkheid.

Er is intussen de Universele Verklaring van de Mensenrechten, waarvan het tweede lustrum zopas werd herdacht. En dit is voor ons de aanleiding van een kort gesprek met een mens, een belgisch staatsburger bij voorkeur, meer bepaald een Vlaming die in zijn blazoen de titel voert van (erkend) weerstander.

- Waarde Vriend, gij werd een weerstander tijdens de bezetting. Toen hebt gij u ingezet voor uw land, door georganiseerd verzet op eigen risico. Gij waart bezielde met een ideaal : in de aktie te staan voor 's lands bevrijding tot het einde van de strijd voor vrijheid en democratie. Ik weet het, in de oorlog kan men niet altijd kieskeurig zijn, nood breekt wet, maar ik ben overtuigd dat gij hoe radikaal ook in het verzet, u nooit hebt vergrepen aan uw medemens door een ontorende daad. Noch vóór, noch ná de bevrijding, natuurlijk. Want toen hebt gij gedacht : « België is bevrijd, onze nationale instellingen kunnen weer normaal werken. Ik heb getracht mijn plicht te vervullen, nu word ik een gewoon burger als voorheen. Ik hoop dat mijn land spoedig zal herstellen uit het geestelijk en stoffelijk oorlogspuin, en vertrouw daarom op 's lands wijs 's lands eer... » En gij verwijlde bij uw dode helden, om ze te huldigen en te verkondigen : gedenk dat zij gevallen zijn voor een betere wereld...
- Ja, zo is het wat mij betreft. Ik moet u tevens bekennen dat ik sedertdien geen bizondere lust voelde om uit te pakken met het verzet in 't algemeen, en mijn persoonlijke weerstand in 't bizonder. Ik kijk liever naar de toekomst, het leven gaat voort.
- Met menigen onder uw kameraden verging het anders. Met de bevrijding, meenden ze, was hun taak niet volbracht. Integendeel, het land kon verder op hen rekenen, want er was daar de afrekening met de ...anderen. Zij boden dan een helpende hand aan de gevestigde machten, voor de likwidatie van de oorlogserfenis. De tijd die nochtans veel wonden heelt, schijnt hier voor zijn rol niet opgewassen, want de weerstand onttaarde in een zielig verzet. Zo zien we dat weerstandsgroepen zich voorbeschikt achten om ten eeuwigden dage de staf te breken over gestrafte medeburgers, om mee te beslissen over hun lot en dat van hun maagschap...
- Ik verkies daar niet over te praten. Afbraak is er genoeg geweest, wij moeten opbouwen, allen tesamen. Ik denk aan de toekomst, het leven gaat voort en daarom ben ik voor amnestie nu, zoals in 1940-45 voor aktief verzet.
- Gij hebt gelijk, en ik zeg U adieu ! Gun me een laatste bedenking : waar in de Grondwet, haalt een belgisch staatsburger, weerstander of wat ook, die aanspraken op permanente vetorechten, wanneer de verantwoordelijken bij 's lands beleid een oplossing zoeken voor ongezonde toestanden ? Aan alles moet een einde komen, ook aan een straf en zeker aan onrecht. Is die aanmatiging niet belachelijk, nu de vijand officieel een bondgenoot

werd? Zij is overbodig, want ten slotte zegeviert het gezond verstand, zelfs in België, na de omliggende landen.

A propos: Wie sprak daar weer over humanisme, naastenliefde, christelijke beschaving? Deze hebben geen prae-advies nodig, zelfs niet van weerstand of verzet.

J. H.

Het A.V.O.H.V. en de repressie.

In verband met de vorming der katolieke-liberale regering door de heer G. Eyskens, waarbij eens te meer de rechtmatige vertegenwoordiging van het vlaamse volk niet in acht werd genomen, heeft het A.V.O.H.V. volgende dagorde aan de pers medegedeeld:

De centrale raad van het Algemeen Vlaams Oud-Hoogstudentenverbond, waarin alle vrouwen en alle wijsgerige overtuigingen vertegenwoordigd waren, in bijzondere vergadering bijeengekomen op 22 november 1958, heeft besloten volgende dagorde bekend te maken:

Zonder zich in de politieke strijd te willen mengen noch iemands politieke overtuiging te willen kwetsen;

overwegende dat de samenstelling der regering voor het Vlaamse volk niet beschouwd wordt als een waarborg voor de toekenning van zijn rechtmatig aandeel, noch in 's lands beleid noch in de gemeenschappelijke economische en kulturele welvaart,

overwegende dat alleen onmiddellijke daden van bevrediging het volkse wantrouwen kunnen wegnemen;

overwegende dat bij het veertiende Kerstfeest na 's lands bevrijding een daad dient gesteld die een politiek van verzoening vertolkt;

overwegende dat deze daad meteen de groeiende ontevredenheid en het pijnlijk gevoel van ontgoocheling kan te keer gaan, waarschuwt plechtig de regeringen, eist dat de zo dikwijls gedane belofte der invrijheidstelling van alle politieke veroordeelden zou ingelost worden.

Blaupunkt - Autoradio

Voor iedere wagen het geschikte type

DOCUMENTATIE:

RADELCO,

Italiëlei, 179, Antwerpen

Voor uw beroeps-
of bedrijfskleding
slechts EEN ENKEL ADRES:

In 't klein
WERKMANSPALEIS

M. VAN DE WALLE

St-Gummarusstr., 55, Antwerpen

Tel. 33.56.25

•
Sterk en Krimp vrij Weefsel
Verscheidenheid der modellen
Degelijke afwerking

Specialiteit van MAATWERK

Geen Bijhuizen

Het Nederlands in Duitsland.

De bijdrage onder deze titel in ons juli-augustus nummer verschenen, vond bij een jurist geen genade, in dien zin dat hij vermeende er een naïeve trek in te bespeuren zij het dan van een simpatieke duitser die het goed meent met het Nederlands. O kinderlijke Germaan, wat heb je nog te leren van de gladder Latijnen!...

De vergissing, ligt niet bij de auteur, naar onze opvatting, maar wel bij onze doctor juris. Hij heeft het nl. over de superioriteit van de grote taalkringen, in zake hun literaire produktie, en hun weerklink op het wereldbord. Wij gaan niet diskussiëren over de voortreffelijkheid van het engels, frans, duits, spaans, italiaans, enz. in feite en in rechte.

De Heer Josef Kempen had het over de hebbelijkheid van de Nederlanders hun eigen taal te verloochenen tegenover de vreemden, en zulks tot in eigen huis. Dat « spel met vreemde talen » is zelfs ontaard tot een manie.

Hij heeft nooit bedoeld dat de « groten » zich voor het Nederlands zouden interesseren. Dat hangt alleen af van de Nederlands-sprekenden, mits deze naar buiten zich gedragen als de klant die koning is, en naar binnen als een hoffelijke maar zich zelf respecterende gastheer.

Daar ligt, indien wij ons niet vergissen, de kern van de zaak. Goethe's glorie, noch die van Shakespeare, Molière, Cervantes en consoorten, komen allerminst in het gedrang. Zoals de Heer Josef Kempen het ons schreef: « het Nederlands wordt de dupe, als de Nederlanders lijdelijk blijven toezien » in het éénwordend Europa. That is the question, sir! Voilà de quoi il s'agit, messieurs. Hauptsache ist da, meine Herrschaften!

Wij stellen het dan ook op prijs dat een Rijnlander, de les spelt aan het kultureel defaitisme van Nederlanders en Vlamingen, daar waar deze les verdiend is. Wat een contrast met het zelfbewustzijn van de Skandinaviërs en de Portugezen, bv. Wij laten ons niet meer van de wijs brengen met een afgezaagd doodoener: het gaat hier niet tegen de kennis van vreemde talen (op dat gebied hebben de Vlamingen en Nederlanders, van niemand lessen nodig), het gaat hier om het natuurlijkste voor elke mens: te zijn wat hij is. Om Gandhi te parafraseren: Ik verlang niet dat mijn huis met hoge muren zou omsloten blijven, noch mijn vensters afgegrendeld. De frisse wind van alle kulturen kome toegewaaid, maar ik weiger van mijn eigen grond te worden weggewaaid. Deze woorden, aangehaald door dr. jur. H. Albers, (in het engels) geven ten slotte gelijk aan het betoog van de Heer Kempen. Quod erat demonstrandum. Aan allen, onze hartelijkste nieuwjaarswensen!

Redaktie.

Met aandrang wordt aan de leden van het A.V.O.H.V. gevraagd hun bijdrage van het lidmaatschap voor het akademisch jaar 1958-1959 te storten op postrekening 42.92.38, Algemeen Vlaams Oud-Hoogstudenten Verbond, Brussel.

Lidmaatschapsbijdrage 150 Fr.

Steunende leden 250 Fr.

Pas-afgestudeerden 50 Fr.

De belangstellenden, die geen lid zijn van het A.V.O.H.V. en dit jaar regelmatig het mededelingsblad ontvingen, kunnen een abonnementsgeld van 150 Fr. storten op dezelfde postrekening. Daardoor worden zij tevens, behoudens tegenbericht, lid van het A.V.O.H.V.

PIANO'S

- Bijzonder grote keuze van okkasievleugels.
- Vertegenwoordiging van Steinway en andere.

Alle herstellingen worden in eigen werkhuis uitgevoerd.

HUIS VAN VERTROUWEN

Voor herstellingen en inlichtingen:

Tel. Antwerpen 49.94.46

GOOSSENS

STATIELEI 47, OUDE-GOD

HUIS J. BOL

Opv. J. LIBBRECHT

Sint Jacobstraat 21, ANTWERPEN

Grote keus in:

- Thermometers — Barometers
- Toneel- en Verrekijkers
- Moderne brillen — Prima glazen — Mooie zonnebrillen

10 % vermindering aan onze leden

Tel. 32.57.95

M. DAEL

Binnenhuisversiering

Grote Steenweg 30

BERCHEM - ANTWERPEN

Tel. 39.30.19 - 39.24.45

N.V. USINES LIGOT

WAVERSE STEENWEG-1310-1314

OUDERGEM - BRUSSEL

Tel. 72.56.49 - 72.54.20

LADDERS

ENKELE-DUBBELE
SCHUIFLADDERS
REFORMLADDERS
HANGSTELLINGEN
LIJST LEERTJES

DRANKHUIS

GRAAF

VAN

EGMONT

Jules van Praetstraat 28

BRUSSEL

(op 20 m. van de Beurs)

Telefoon: 12.22.63

HET TEHUIS

VAN ALLE VLAMINGEN!

EIGENARES:

C.V. BRUSSELS TEHUIS

H.R.B. 229.900

Snel, trouw en goed

bediend bij de

GROENINGHE DRUKKERIJ

BUDAstraat, 56, KORTRIJK

Tel. 240.77

Boeken en tijdschriften, precisiedrukwerk, kleurendruk, mechanische boekbinderij, alle handelsdrukwerk.

De Nederlandse Cultuur in Europa (*)

Czeslaw Milosz, een van de meest bekende schrijvers van de Poolse emigratie, geeft in een artikel in « Der Monat »⁽¹⁰⁾ de beschrijving weer van een gefantaseerd verhaal uit het in 1932 verschenen boek van zijn landgenoot Stanislas Ignatius Wietkiewicz: « Onverzadelijkheid ».

In een tijdpoint gelegen tussen 1930 en 1960 wordt de westerse beschaving bedreigd door een Chinees-Mongools leger, dat het gebied tussen de Oostzee en de Stille Oceaan onder zijn controle heeft. De westerse helden van Wietkiewicz' roman — die leven in een atmosfeer van dolle, dissonante muziek, erotische perversie, narkose, ontworteld denken en gecompliceerde psychopathische persoonlijkheden — voelen zich in het diepst van hun hart ongelukkig, want ze missen het geloof en het gevoel, iets zinvol in hun leven te verrichten. Deze atmosfeer van vage levensholheid heeft zich over het hele land verspreid. Op dat ogenblik treden zowat overal in het land venters op, die « Murti-Bing »-pillen verkopen. Murti-Bing is een Mongoolse wijsgeer, wien het gelukte een organisch fabrikaat voor zijn wereldbeschouwing te maken en ze daarmee ook langs het voedingsproces overdraagbaar te maken. Deze pillen bevatten in gecondenseerde vorm de wereldbeschouwing van « Murti-Bing », dezelfde wereldbeschouwing, die de sterkte uitmaakt van het Chinees-Mongoolse leger. Wie deze pillen innam, werd totaal veranderd. Hij werd een vrolijk, gelukkig mens, die de problemen, welke hem tot dan toe terneerdrukten, met luchthartigheid en als het ware van uit de hoogte bekijkt. Zelfs de dreiging van het Chinees-Mongoolse leger is niet meer bij machte hem zijn behaaglijke zelfvoldaanheid en burgerlijke rust te ontnemen. De mensen, die een kuur met Murti-Bing-pillen doorgemaakt hadden, steken heel gunstig af tegen hun nerveuze, opgejaagde omgeving. De oorlog breekt dan uit. Op het beslissende ogenblik, wanneer de twee legers van Oost en West de grote slag moeten leveren, loopt de opperbevelhebber van de westerlingen over naar de oosterlingen. Het Chinees-Mongoolse leger bezet het land, en nu begint een nieuw leven, de verwezenlijking van de wereldbeschouwing van Murti-Bing. De figuren, die aanvankelijk een grote levensleemte gevoelden, treden nu in dienst van de nieuwe maatschappelijke ordening: ze schrijven geen atonale muziek meer, maar componeren marschen en hymnen; ze schilderen niet meer abstract, maar volksverbonden. De eens levensmoeden, gedemoraliseerden, schijnen weer een taak gevonden te hebben.

Tot daar het verhaal van Wietkiewicz. Hij geeft de lusteloze atmosfeer en de daaraan verbonden gevaren weer, waarin vele Europeanen op dit ogenblik leven. Het gemis aan een gemeenschappelijke taak, aan iets dat hun leven zinvol maakt, is het grote gevaar waaraan Europa kan ten onder gaan, wanneer het in zichzelf niet meer gelooft. Is het dan te verwonderen dat zovelen zich aangetrokken voelen door extremistische Murti-Bing-filosofieën? In Frankrijk en Italië is het aldus verklaarbaar dat zovele intellectuelen een verholen sympathie voor het communisme vertonen. Hiervoor zijn de sociale wantoestanden niet alleen verantwoordelijk. Op de eerste plaats moet de uitleg in de geestelijke leemte worden gezocht. Zoals de gewezen hoofdredacteur van de communistische « Daily Worker », Douglas Hyde, zegt: « Het uit de wereld helpen van alle sociale problemen zou geen einde maken aan het communisme. De meeste communistische leiders in de gehele wereld

* Slot van rede uitgesproken op de algemene vergadering van het A.V.O.H.V. te Brussel, de 29 juni 1958, zie nummers 9 en 10, september, oktober 1958.

(10) Murti-Bing, Der Monat, 1951 (nr. 35, Augustus), blz. 541 vgl.

komen niet voort uit de rijen van de armsten der armen. Bovendien, hebben door alle eeuwen heen armoede, wantoestanden en onveiligheid bestaan, maar er sloeg toen geen strijdbaar atheïstisch communisme door de wereld. De nieuwe factor in de huidige situatie is niet de armoede, maar het feit, dat miljoenen mensen geen godsdienst, geen ideaal hebben en niet weten waarvoor te leven en zeker niet waarvoor te sterven. Dat is de oorsprong van het communisme: het geestelijk vacuum in de kern van de moderne wereld »⁽¹¹⁾.

En zelfs zij die niet met de communistische levensbeschouwing sympathiseren, voelen in zich de afkeer waarvan Antoine de Saint-Exupéry in zijn « Lettre à un général » gewaagde, geschreven enkele maanden vóór zijn dood: « Je suis triste pour ma génération qui est vide de toute substance humaine. Qui n'ayant connu que le bar, les mathématiques et les Bugatti comme forme de vie spirituelle, se trouve aujourd'hui dans une action strictement grégaire qui n'a plus aucune couleur... Sa maladie n'est point l'absence de talents particuliers, mais de l'interdiction qui lui est faite de s'appuyer, sans paraître pompière, sur les grands mythes rafraîchissants...

Ah! général, il n'y a qu'un problème, un seul de par le monde. Rendre aux hommes une signification spirituelle, des inquiétudes spirituelles. Faire pleuvoir sur eux quelque chose qui ressemble à un chant grégorien. Si j'avais la foi, il est certain que, passée cette époque de « job nécessaire et ingrat », je ne supporterai plus que Solesmes. On ne peut plus vivre de frigidaires, de politique, de bilans et de mots croisés, voyez-vous! On ne peut plus. On ne peut plus vivre sans poésie, couleur ni amour... Il n'y a qu'un problème, un seul: redécouvrir qu'il est une vie de l'esprit plus haute encore que la vie de l'intelligence, la seule qui satisfasse l'homme. Ça déborde le problème de la vie religieuse qui n'en est qu'une forme (bien que peut-être la vie de l'esprit conduise à l'autre nécessairement)...

Mais je hais cette époque où l'homme devient, sous un totalitarisme universel, bétail doux, poli et tranquille... L'homme robot, l'homme termite, l'homme oscillant du travail à la chaîne système Bedeau, à la belote. L'homme châtré de tout son pouvoir créateur et qui ne sait même plus, du fond de son village, créer une danse ni une chanson. L'homme que l'on alimente en culture de confection, en culture standard comme on alimente les bœufs en foin. C'est cela, l'homme d'aujourd'hui... Si je suis tué en guerre, je m'en moque bien. Mais si je rentre vivant de ce « job nécessaire et ingrat », il ne se posera pour moi qu'un problème: que peut-on, que faut-il dire aux hommes?

Honderden andere citaten van hedendaagse schrijvers zou ik nog kunnen bijbrengen, en zoudt U zelf kunnen aanhalen, om de onwennigheid die onze tijd foltert en het diepe heimwee naar een levensvervulling te karakteriseren. Allen komen ze op hetzelfde neer: er is leegheid, we moeten een vervulling, een taak aan onze tijdgenoten kunnen geven. In dit gemis aan een alles-overkoepelend gemeenschappelijk ideaal kan de Europa-gedachte onder bepaalde voorwaarden voorzien.

2. Het collectief minderwaardigheidscomplex

Europa lijdt, tengevolge van zijn verbrokkeling, aan een ongehoord minderwaardigheidscomplex, met als gevolg een tekortkoming aan zijn verantwoordelijkheid in het wereldbestel. Er valt een oneindig werk van bewustwording onzer eigen krachten te verrichten. Zoals individuen, behept met een minderwaardigheidscomplex, gemakkelijk in het tegenovergestelde uiterste vervallen, en voortdurend pendelen van een bewustzijn hunner onmacht naar een kunst-

(10) Our Lady of the Cape, jan. 1952. Aangeh. in: Katholieke Digest, juni 1952, blz. 64.

matige opgeblazenheid, zo slaat het Europees collectief bewustzijn gemakkelijk over van een drukkend gemis aan zelfbewustzijn naar een pretentieuze meerwaardigheidscomplex.

Doch zo ergens deze ziekte kan geheeld worden, dan moet het wel in Europa zijn.

Om niet te spreken van de reusachtige pogingen, welke thans op economisch, politiek en militair gebied ondernomen worden, en die aan onze 325 miljoen Europeanen weer de stoffelijke welvaartsbasis en de veiligheid moeten verzekeren, kunnen we wijzen op het feit, dat Europa de sociale codex voor de wereld gemaakt heeft, en dat we nog ontzaglijke zedelijke en godsdienstige reserves bezitten. En dan het wetenschappelijk gebied! Wanneer Denis de Rougemont op 12 oktober 1950, ter gelegenheid van de opening van het eerste academiejaar van het Europa-College, het woord voerde in de stedelijke schouwburg te Brugge, gaf hij o.m. een indrukwekkend betoog van het Europees uitvindingsgenie: « Wat hebben wij, Europeanen, uitgevonden sinds honderd jaar? Ik antwoord: wat hebben wij niet uitgevonden? Ik haal enkele voorbeelden aan: het marxisme en de psychoanalyse, de sociologie en de grote historische syntheses, de veralgemeende relativiteit en de kernphysica, de radio en de film, de penicilline en de DDT, de synthetische petroleum en de radar, de rationalisatie van de industriële arbeid, de metaalconstructie, de actieve school, de vakbondenbeweging en de coöperatieven, en tenslotte de hele moderne kunst: schilderkunst, muziek, literatuur, dichtkunst, toneel- en beeldhouwkunst; de hele moderne wereld kan gerust een Europese schepping geheten worden ».

We herhalen: indien ergens ooit defaitisme zinloos was, dan is het wel in Europa.

III. DE EUROPA-IDEË EN HAAR INWERKING OP DE WERELD VAN DE WETENSCHAP, HET ONDERWIJS, DE OPVOEDING

1° Op *wetenschappelijk gebied* is de Europa-gedachte reeds zeer vruchtbaar geweest. Aan de geschiedschrijving gaf ze een objectief gezichtspunt: Richelieu en Bismarck worden niet langer beschouwd als grote staatslieden of als politieke ploerten naargelang de studie door een Fransman of een Duitser geschreven werd, maar eenvoudig van bovennationaal standpunt, en dus boven de nationalistische passies. De Renaissance wordt in haar uitingen niet meer verbrokkeld volgens de verschillende landen, maar als een groot Europees verschijnsel gezien. Hetzelfde geldt voor alle gelijksoortige grote Europese ervaringen: de Kruistochten, de Reformatie en Contra-Reformatie, de Revolutie van 1789, de industrialisatie, enz. Ook in de aardrijkskunde werkt het Europa-beginsel vruchtbaar. Een geleerde als Prof. Le Lannou ver richt op dit gebied pioniersarbeid, door los van alle schoolse, verroeste vormen zich vooral te steunen op de natuurlijke regionen in Europa, die vanzelfsprekend de voorrang hebben op politiek-historische grenzen. In dit perspectief bestaat er geen Duits, Belgisch, Frans en Nederlands kolenbekken, maar slechts één mijngebied, dat zowel de Ruhr en de Saar, als Limburg en Noord-Frankrijk omvat. Hetzelfde geschiedt op de gebieden van de economie, de politieke wijsbegeerte, de letterkunde, de kunstgeschiedenis.

Stilaan wordt de Europa-gedachte het formeel object, het richtinggevend beginsel, de nieuwe gezichtshoek waaronder een aantal wetenschappen bekeken worden. Hun conglomeraat wordt op verschillende wijzen aangeduid: Europa-Forschung, European Area Studies of Europologie. Het gaat hier niet om een nieuwe wetenschap, maar om een nieuwe interdisciplinaire samenwerking van

verschillende vakken, onder hetzelfde hoofdmotto. Evenals de Egyptologie, de Indologie, de Sinologie, de Amerikanistiek of de Russian Area Studies, zo is ook de Europologie geboren uit het bijzonder interesse waarvan het tijdperk blijk geeft voor een bepaald object, onder invloed van politiek-geschiedkundige omstandigheden. Er is echter een verschil tussen de Europologie en b.v. de Indologie: terwijl dit laatste vak sereen-wetenschappelijk bekeken wordt, is de Europologie, naast alle wetenschappelijke waarborgen, « geëngageerd ». Ze wil niet alleen onderzoeken, doch ook voorlichting geven aan de leiders die strijden in de arena van de politiek, de defensie, de propaganda voor de Europese idee, enz. Vooral zal zij baanbrekend moeten werken voor de opvoeding van de jonge generatie en de hervorming en verrijking van het middelbaar en lager onderwijs, alsook op de volksopvoeding.

b) Speciaal kan de Europa-gedachte vruchtbaar werk leveren in het leven van onze universiteiten. In de meeste landen vormt de te grote gebondenheid van de universiteiten aan het staatsgezag, waardoor ze al te vaak hogere propaganda-instituten voor de nationale cultuur worden, een zwakke plek in ons cultureel leven. Deze toestand is een uiting van onze culturele verworping in het algemeen. Cultuur is geen instrument van de politiek of van het staatsgezag. Cultuur heeft een eigen leven, heeft recht op volledige vrijheid. De universiteiten — als hoogste cultuur-exponenten — zouden in Europa een staat in de Staat moeten kunnen vormen, om het culturele leven onafhankelijk van politieke druk of nationalisme te beoefenen. Hiermee zou ook de poort openstaan voor een ruimere benoemingspolitiek. Is het, Europees en cultureel gezien, geen verliespost dat zoveel universiteiten hun poorten hardnekkig gesloten houden voor eerste-rangskrachten uit de Oosteuropese emigratie, met de rechtvaardiging dat ze toch maar vreemden zijn? Bepaalde universiteiten zouden er gewis bij winnen op dit gebied ruimer te denken, en zo nodig statutaire voorschriften en nationale wetten te doen herzien. De Parijse universiteit was in de Middeleeuwen een van de bloeiendste culturele centra, op het ogenblik dat naast Bonaventura van Bagnoreggio en Thomas van Aquino, Johannes Duns uit Schotland en Albertus de Grote uit Duitsland daar doceerden. Men redeneerde niet nationaal in de benoemingen, maar universeel. Degene, die het meest geëigend leek voor een leerstoel, werd ook benoemd, of hij « vreemdeling » was of niet. Op deze wijze zouden ook onze universiteiten de emigratie van eersterangskrachten naar de USA kunnen voorkomen.

IV. DE NEDERLANDSE CULTUUR EN DE EUROPESE EENWORDING

Omdat onze Europese cultuur de grondverf voor de wordende wereldcultuur geleverd heeft, loopt ze ook veel minder dan andere culturen het gevaar, haar eigen persoonlijkheid te zien vervagen. Binnen het kader van de Europese cultuur loopt onze Nederlandse cultuurgemeenschap geen gevaar, indien slechts enkele voorwaarden vervuld worden.

Op de eerste plaats een versterkte solidariteit tussen Noord en Zuid. De tijdsomstandigheden spelen in het voordeel van een dergelijke samenhang. Beide landen hebben tijdens de laatste oorlog hetzelfde leed doorgemaakt. Dit feit heeft de Noord-Nederlandse opinie sterk beïnvloed. Nederland ziet in dat het niet verder in afzondering kan leven. Vervolgens hebben de naoorlogse bevindingen inzake de overzeese gebiedsdelen en de weigering van Engeland, een leidende rol in de Europese eenwording over te nemen, de Nederlandse buitenlandse politiek grondig gewijzigd. Terwijl voor 1940 deze buitenlandse politiek vooral op Engeland afgestemd was, is ze zich nu veel meer continentaal gaan oriënteren. Het Benelux-verdrag en de gemeenschappelijke richting inzake Europees eenheidsstreven hebben onze landen dichter bij elkaar gebracht dan ooit. Dat vormt reeds een solide fundament voor samenwerking.

Samen zullen we ook onze traditionele houding van openheid voor andere culturen trouw blijven, nu meer dan ooit. Onze aardrijkskundige positie in Europa en ons historisch verleden brachten mede, dat wij steeds openstonden voor de erkenning van de waarden van andere volkeren. Sedert eeuwen zijn we vertrouwd met de Franse, de Duitse, de Engelse, de Italiaanse en de Spaanse geest. Gering in bevolkingsaantal, en met een noodzakelijkerwijze meer beperkte uitstralingskracht, is onze cultuurgemeenschap nochtans universeel dan de grotere cultuurgemeenschappen die ons omringen. We wisten steeds het vreemde op eigen manier te verwerken.

Om voort te kunnen gaan in deze richting van persoonlijke verwerking van vreemde cultuurwaarden, moeten we ons echter blijven bekommeren om het bezit van onze eigen taal: « Zij moge ons belemmeren in het dóórdringen met ons woord tot de wereld, zij houdt ons onpartijdig, zij geeft ons een eigen spiegel, om het vreemde op te vangen. Zolang wij de eigen denkwijze, het eigen begrippenstelsel handhaven, waarvan onze taal de vorm en de uitdrukking is, en daarin het vreemde opnemen en verwerken, behoeven wij geest en taal voor geen invloed van elders angstvallig te sluiten. » (G. Huizinga, *Nederland's Geestesmerk*, Leiden 1946, blz. 27-28). Voegen wij hieraan toe, het behoud van een taal niet alleen een middel is tot bewaren van de eigen persoonlijkheid, maar tevens het collectief geheugen van een volk uitmaakt. Daarenboven zouden we onze taal behouden en onze vinding met onze vroegere traditie. Door onze taal prijs te geven, zouden we Europa beroven van een rijkdom.

Over dit thema heb ik onlangs gesproken op het Congres van de Nederlandse taal. We hoeven op de daar gegeven beschouwingen hier niet terug te komen.

Laten we slechts even terug komen op een punt, dat daar ook aangesneden werd, nl. de noodzakelijkheid, het Europa van de toekomst niet te zien als « Verenigde Staten », maar als « Verenigde Volkeren van Europa ». Deze opvatting gaat zeer ver. Ze vereist, dat de geleiding van onze Westerse gemeenschap niet volgens de thans bestaande staatsindeling zou geschieden, maar dat een terugkeer tot een natuurlijke stand van zaken plaats hebbe. De grondwet van de toekomstige politieke gemeenschap moet hiermede rekening houden. De weg zal zeer moeilijk zijn. Er zal wel een volledige economische en wellicht ook politieke eenheid tot stand komen tussen de Zes landen van de EGM, maar op cultureel terrein zal de bevoegdheid blijven aan de onderscheidene staten. M.a.w. we zullen geen federale instantie voor Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen krijgen. Blijven we er dan tenminste voor ijveren, dat in België het Ministerie voor Openbaar Onderwijs een Vlaamse en een Franssprekende afdeling zou krijgen. De verantwoordelijken voor de Vlaamse afdeling zou nauw kunnen samenwerken met zijn Nederlandse collega van O.K.W. Niet alleen voor de actie naar binnen, maar ook ten voordele van een ruimere Nederlands-culturele verzorging van Frans-Vlaanderen. De contacten met dit gebied zullen veel vergemakkelijkt worden dank zij het geleidelijk wegvallen van de hinderpalen voor het vrij verkeer tussen de Zes EGM-landen.

Er kan ook een sterkere actie gevoerd worden vanuit de kleinere gemeenschappen: territoriale (gemeenten en provinciën) zowel als economische en sociale gemeenschappen. Dit niet om de actie om haarzelf — er is altijd voldoende reden om een werking te intensifiëren — maar uit welbegrepen federalistische overtuiging: het initiatief moet op de eerste plaats van onderaf komen, waar nodig met de steun van de hogere instanties. Onze Nederlandse gemeenschap, die zulke rijke traditie heeft op het gebied van gemeentelijke vrijheden en van gildewezen, zou hier ook in de lijn van haar verleden kunnen voortwerken.

En vermits onze Nederlandse gemeenschap nog sterk christelijk georiënteerd is, wat niet zonder invloed is op het openbaar leven, en gezien anderzijds de diepste bron van de cultuur steeds in de godsdienst gelegen is (ik hoof hier het ontzaglijk bewijsmateriaal door Christopher Dawson bijeengebracht niet aan te halen) moeten we ook, als Nederlandse cultuurgemeenschap, die christelijke bron van culturele bloei tot nieuw leven laten komen.

Temidden de koorts, die het lichaam van de hedendaagse wereldgemeenschap schokken, ziet onze Nederlandse cultuurgemeenschap haar toekomst met vertrouwen tegemoet. Haar levenskrachtig verleden ondanks zoveel historische veranderingen, staat borg voor haar toekomst.

Ant. K. J. Verleye, o.f.m. cap.
Europa-College, Brugge.

Op DINSdag 13 JANUARI 1959 om 20 uur in de zaal « Blumer »
te Antwerpen

Algemene ledenvergadering van het A.V.O.H.V. ingericht door de
Gouw Antwerpen

Dr. Jur. A. MULIER

Voorzitter van het Vlaams Economisch Verbond
spreekt over de

**Economische betekenis en toekomst
van Vlaanderen in Europa**

Bibliografie

« Ik ben nooit moe », door Dr. Robert Coessens, in samenwerking met Prof. Paul Bouts (Leuven). — 200 bl., 85 fr. te storten op postrek. van Prof. Bouts, te Aische-en-Refail. — Nederlandse versie van « Hygiène moderne des Intellectuels ».

De auteurs, die bezorgd zijn om het welvaren van de intellectuelen, bieden ons in dit werk, een moderne hygiëne. Naar het schijnt laboreren 20 % van deze mensen aan bepaalde stoornissen van organische en nerveuze aard.

De betrokkenen krijgen een indrukwekkende diagnose te lezen, waarna hun de aangepaste therapie wordt uiteengezet. Achtereenvolgens komen aan bod: de beoefening van de organische hygiëne (let op uw diëet en spijsvertering), de affektief-mentale en professionele hygiëne (zorg voor een lichamenlijk-geestelijk evenwicht door preventieve en defensieve strategie), de geïndividualiseerde constitutionele hygiëne (ken uzelf en volg onze raad).

Resultaat: in plaats van nerveuze uitputting, obsessies, organische verslapping, prikkelbaarheid en melancholie, zult ge baden in goed humeur en levensvreugde. Een paar adviezen: vermijd vampirische personen (bl. 106), wij raden overspannen intellectuelen zich in het groen te gaan verlustigen (bl. 97), koester een hobby (bl. 98), warme voeten en een koel hoofd helpen altijd (bl. 127), houd al eens de benen in de hoogte gestrekt bij het « geestes » werk (bl. 128), enz.

De lusteloosste academicus vindt in het werk remedies voor zijn kwalen. Zodoende wordt de weg gebaad naar een zinvolle hygiëne, die volgens de auteurs, dient gegrondvest op een persoonlijke levensbeschouwing. Ook wie een andere levensvisie heeft dan

degene die de schrijvers inspireert, kan met hen besluiten: een goed moraal is beter dan een goed gestel, of anders gezegd, ieder voor zich streve naar een harmonische wisselwerking van het gemoeds- en het lichamenlijk leven.

« Welvaartproblemen voor Vlaanderen », door Prof. A. Devreker, der Rijksuniversiteit te Gent, uitgave van het Willemsfonds, 1958. (Nederl. Boekhandel, Antwerpen).

Sedert Lodewijk de Raet, hebben de Vlamingen zich grondig bezig gehouden met de noodzakelijkheid van de economische ontwikkeling van Vlaanderen, die in deze technische aëra, dringender wordt dan ooit voor ons volksbestaan. Ter zake is het een nuttige bezigheid enkele open deuren in te trappen: 's lands ekonomie is ongelijk verspreid, ten nadele van de vlaamse gewesten; de structurele werkloosheid treft tienduizenden vlaamse arbeiders; 85.000 onder hen zijn tewerkgesteld in Brabant en Walonië, als mobielen; het verkeersnet reikt elke gezonde streekekonomie; beide Vlaanderen en Limburg mogen geen « probleemgebieden » blijven; de overheid heeft tot plicht investeringen voor plaatselijke nijverheden te bevorderen; met de uitbouw van onze havens, w.o. DE haven, kan niet verder getalmd worden op straffe van verval; 8 miljard ton kolenreserves in Limburg wachten op ontginning, terwijl sedert 1945, 50 miljard fr. werden overgeheveld naar de waalse mijnen, waaronder de beruchte « marginale » bloedzuigers. De Ekonomische Raad van Vlaanderen in zijn provinciale afdelingen en als geheel, het Vlaams Economisch Verbond, de plaatselijke besturen, hebben dit alles uitvoering en met nadruk beklemd. Daarbij is er het vraagstuk van de vernederlandsing van het bedrijfsleven. De vlaamse achterstand is niet te verantwoorden, in dit land, dat hoofdzakelijk teert op de vlaamse volkskracht. De studie van Prof. Devreker zal er toe bijdragen de aandacht te vestigen op het grote probleem: 's lands ekonomie, bron van welvaart en kulturele bloei, moet aan de Vlaamse gewesten dienstbaar worden gemaakt, in verhouding van de noden en de demografische realiteit. Deze geven primaire en prioritaire rechten.

Personalia

- Dr. jur. L. Ryckeboer, werd door de bevoegde commissie erkend als burgerlijk weerstander, wegens de door hem tijdens de oorlogsjaren als stadssekretaris van Mechelen, verleende hulp aan ondergedokenen en vervolgd personen. Aan onze vriend en lid van de centrale Raad van het A.V.O.H.V., onze hartelijkste gelukwensen.
- Prof. Dr. E. Elaut, die onlangs in de Aula der Rijksuniversiteit te Gent, con brio (et cum laude), het examen aflegde van agregaat Hoger Onderwijs, geeft op 18 december een openbare les over de geschiedenis der geneeskunde, meer bepaald, over oude medische handschriften. Wij brengen hem hier hulde voor al zijn prestaties sedert de bevrijding als vlaams geleerde van formaat, die recht van spreken heeft.
- Prof. Dr. Frans Daels, internationale figuur in de medische wetenschap, en tot aan de bevrijding, een der bekwaamste Professoren der Gentse Rijksuniversiteit, werd bekroond door de franse Académie Nationale de Médecine voor zijn laatste boek over catalyse en catalase. Het weze hem een troost in de ballingschap en een gunstig voorteken. Wij bieden hem alsmede aan zijn dappere echtgenote en familie, hier de betuiging van onze bewondering en trouwe vriendschap.
- Bizonder gelukwensen aan dhr. Joris Denis, ter gelegenheid van zijn benoeming als adviseur bij het Kabinet van de Eerste Minister. Deze promotie beschouwen we als een waardige bekroning van zijn talrijke activiteiten in de schoot van het A.V.O.H.V., van het V.V.O., en speciaal voor zijn beslissende werking in de voorbereiding en het welslagen van de Vlaamse Dag der W.T.
- Warme gelukwensen aan Mevrouw en de Heer Herman Todts, bij de geboorte van hun tweeling, Herwig en Anneleentje die Kaatje en Herman zijn komen vervoegen (Antwerpen, 20 nov. 1958).
- Aan Dr. med. en Mevrouw Guy Vliegen (Antwerpen), betuigen wij onze deelneming bij het overlijden van de Heer L. Vliegen (Neerharen, Limburg, 14 november).
- Bij het heengaan van Dr. Kan. A. Decoene, buigen wij voor deze edele mens, die door gans zijn leven de rechte lijn hield van vlaamse trouw en karaktervastheid.
- Met Prof. Gerretson ontviel een grote Nederlander aan de lage landen, die hij als dichter, historicus en politiek voorman, met hart en geest heeft gediend. Wij eren zijn nagedachtenis.

Publikaties van het A.V.O.H.V.

1. — AMNESTIE.

Verslag van de vergadering gehouden te Brussel op 16-12-1951. (bijdragen van Prof. Dr. C. Heymans, Z.E.P. Dr. N.M. Wildiers, Mr. Frans Van der Elst). Brussel, 1951, 20 blz.

2. — Brief aan de Kommissie voor de Rechten van de Mens bij de Organisatie der Verenigde Naties.

3. — Vlaams Komitee voor Federalisme en Vlaams-Waals Kollege.

HET VLAAMS FEDERALISME.

Met een ontwerp van federale grondwet voor België. Brussel, 1954, 62 blz.

4. — STRACKE (Dr. D.A. — S.J.).

VLAANDERENS BROOD.

Over Katholieke Vlaamse Volksliefde. Voordracht gehouden voor het A.V.O.H.V. te Brussel. Brussel, 1954, 28 blz.

5. — ENGELS (O. —). Algemeen voorzitter V.E.V.

DE VERVLAAMSING van het BEDRIJFSLEVEN.

Overdruk uit « V.E.V.-Berichten » voor de leden van het A.V.O.H.V. Spreekbeurt gehouden op de jaarvergadering van het A.V.O.-H.V. te Antwerpen op 20-3-1955. Brussel, 1955, 8 blz.

6. — GILLIS (Prof. Dr. J.). Rektor van de Rijksuniversiteit te Gent.

TUA RES AGITUR.

Overdruk uit « Wetenschappelijke Tijdingen ». Jg. 16 — Nr 9 — Nov. 1956. Brussel, 1956, 16 blz.

7. — GILLIS (Prof. Dr. Sc. J. —). Rektor van de Rijksuniversiteit te Gent.

VIJFENTWINTIG JAAR VLAAMS HOGER ONDERWIJS.

Rede gehouden op de academische zitting door het A.V.O.H.V. gehouden in de Aula van de Universiteit te Gent ter gelegenheid van de 25e verjaring van de vervlaamsing der universiteit. Overdruk uit « Wetenschappelijke Tijdingen ». Jg. 15, Nr 10, dec. 1955. Brussel, 1955, 16 blz.

8. — VLAAMS-EKONOMISCHE VRAAGSTUKKEN.

Referaten gehouden voor het A.V.O.H.V. in het academisch jaar 1955-56 met bijdragen van G. Declercq, A. Dequae, O. Vanneste, J.M.L. Demeyere, N. Neesen. Brussel, 1956, 70 blz.

9. — AELVOET (Lic. H. —).

HONDERD VIJFENTWINTIG JAAR VERFRANSING IN DE AGGLOMERATIE en het ARRONDISSEMENT BRUSSEL (1830-1955).

Brussel, 1957, 72 blz. + kaart.

10. — EYSKENS (Prof. Dr. G. —).

Akademische herdenkingsrede voor Zeer Eerwaarde Heer Kanunnik Dr. Karel Pinxten. Brussel, A.V.O.H.V. 1957, 16 blz.

DORTMUNDER THIER

het bier bij uitstek
der Vlaamse Academi

Alleenvertegenwoordiger voor België :

MAURITS ABTS

Steenweg op Leuven, 94

KORBEEK-LO

BEZOEK ONZE BIERKELDER
op de Oude Markt, 22, Leuven

ALTO

Excellent!

Te Gent is

ROELAND

het Tehuis
aller Vlamingen

•
OOK ACADEMICI VINDEN ER
STEEDS

GEZELSCHAP,
LEKKERE DRANKEN

•
Korte Kruisstraat 3

Uitbater : Karel DE CLERCK

Tel. 23.28.28

BIERHUIS

Renaissance

•
Gesticht 1947

HET BEST BEKENDE
VLAAMS DANS-CABARET
TE BRUSSEL

MARTELARENPLEIN, 1
(op 100 m. van de Muntshouwborg)

Tel. 17.39.22

•
Eigenaar : PIERRE BEUN